

[Kim Behnke]

kurs, der gør, at SEAS i givet fald skulle af med flere penge end den akkumulerede gæld, og det havde næppe været en fornuftig udgang på denne sag.

Sagen om SEAS har jo mange aspekter, og der er nok næppe tvivl om, at der igennem årene er begået mange mærkværdige handlinger og truffet mange unødige beslutninger i SEAS. Hvis vi skal have en forespørgselsdebat igen senere på sæsonen, kan vi også bruge den bog, jeg kan forstå udkommer den 20. maj, som en del af debatgrundlaget, for man skal kunne forstå baggrunden for de hændelser, der har været i SEAS, og det er mange, mange års totalt misforstået drift af et elselkab, der har resulteret i, vi er nået dertil, hvor vi er i dag.

Tilbage til løsningsmulighederne: Når ikke en konkurs var det bedst opnåelige, synes vi faktisk, at det forslag, der blev formuleret af SEAS' bestyrelse og senere konfirmeret af dets repræsentantskab, var en fornuftig løsning. Vi så det sådan, at det eneste alternativ til den løsning på daværende tidspunkt var, at energiministeren skulle gå den tunge gang til Folketingets Finansudvalg og bede om at få en statsbevilling til at udrede den gæld, der var opstået i SEAS. Men det ville jo under alle omstændigheder være en utilfredsstillende løsning, for hvad i alverden skal skatteyderne i Aalborg, Århus og Aabenraa blandes ind i den sag for, som jo dybest set skyldes en ukyndig ledelse i et enkelt elselkab? Så vi modtog med glæde forslaget om, at man over en 15-års-periode kunne udnytte nogle rationaliseringsgevinster til at give elforbrugere lavere elpriser, og der var jo et løfte om, at det skulle ske allerede fra 1995. Jeg ved ikke engang, om det elselkab, hvorfra jeg bliver forsynet, kan afgive den slags løfter, men det var jo glimrende. Så var der også løftet om, at den anden halvdel af rationaliseringsgevinsten skulle bruges til at få genopbygget egenkapitalen.

Så gik juristeriet i gang, for det viste sig, at det ikke kunne lade sig gøre, hævdede man fra Energiministeriets side, og det blev så fulgt op af diverse notater fra jurister m.v. Man begyndte så at overveje muligheden for at fusionere SEAS med NESA, men det er jo heller ikke uden problemer, for det kræver også ministerens velvillige indstilling.

Vi kunne forstå på det hele, at ministeren og regeringen ikke er velvilligt indstillet over for

den første løsningsmodel for SEAS. I Folketingets Energipolitiske Udvalg stillede vi i denne samling et spørgsmål om en SEAS-fusion med NESA, nr. 39 på bilag 145, og fik det svar, at det krævede, at energiministeren godkendte projektet. Så selv om disse fusionsforhandlinger nu resulterer i en aftale, er der ingen garanti for, at den aftale vil blive godkendt af regeringen og energiministeren.

Da en vel ikke uvæsentlig energipolitisk ordfører blandt regeringspartierne, hr. Poul Nielson, i dag blev afkrævet et udsagn om, hvad hans foretrukne løsning er, var hr. Poul Nielsons melding, at han ikke ønskede at delagtiggøre Folketinget i, hvad det store Socialdemokrati mener.

SEAS' bestyrelse og ledelse er derfor i dag i den situation, at de ved, at deres egen løsningsmodel har fået tommeltotten nedad af regeringen, og en eventuel fusionskontrakt med NESA er der ikke engang en garanti for vil blive godkendt, og den kræver, jf. det nævnte bilag, godkendelse. Så vi kan altså komme i den situation, at løsningsmodel nr. 2, som mange har sagt er den næstbedste løsning, heller ikke opnår regeringens grønne stempel, men hvad SEAS så skal gøre, kan vi ikke få noget svar på i dag, for hverken ministeren eller hr. Poul Nielson vil fortælle, om man synes en fusion med NESA er en god idé.

At disse fusionsforhandlinger har stået på i længere tid, har vi da ikke været det mindste i tvivl om. Var man det, kunne man f.eks. den 16. marts dette år på Ritzaus Bureau læse en udtalelse fra NESA's bestyrelse, hvor Birthe Philip tilkendegav, at fusionsforhandlingerne var i fuld gang, og at det eneste udestående problem – men det er dog trods alt heller ikke et lille problem – var denne negative egenkapital, som SEAS bragte med ind i ægteskabet.

Der er tale om en negativ medgift, og det er jo ikke nemt, for hvordan skal NESA kontere dette tab? Elprisudvalgets afgørelse fra december sidste år er jo utvetydig, og den har endda oven i købet været anket de steder, den kan ankes, så NESA må heller ikke indregne dette tab over for deres elforbrugere. Hvor vil NESA så gøre af denne negative medgift, det i givet fald skal have med ved en fusion med SEAS?

Det ved jeg ikke, og i den korrespondance, de offentlige udtalelser osv., der har været, er der heller ikke givet noget entydigt bud på,